

me, hvad hun indleder sig på, som Venstres ordfører sagde i 1972. Som tidligere sagt, nævnte hr. Karlskov Jensen også, at der ville blive tale om en stor stigning i antallet af aborter, hvilket selvfølgelig ikke har vist sig at holde stik.

Vi kan i hvert fald se, at argumenterne og holdningerne er de samme.

Jeg vil gerne lige her afslutningsvis også fortælle noget om de faktuelle tal. Vi ved, at det drejer sig om 1.242 aborter i 2001, som denne gruppe har fået. Vi ved også, at antallet af aborter er halveret igennem de sidste 20 år i denne her aldersgruppe. Så vi ved, at det her er en gruppe, som grundet en bedre rådgivning og bedre forhold er bevidst om opgaven, er bevidst om, hvor alvorligt et indgreb abort er. Jeg tror, at alle vi, der har børn, ved, hvor alvorligt et indgreb abort kan være.

Selvfølgelig er det afgørende for SF at sikre den enkelte kvindes ret til at bestemme over sin egen krop. Det er det, der er det centrale i det her. Det er ikke en diskussion, der er stoppet i 1972. Det er også en diskussion, som i 2003 er relevant for de enkelte kvinder, som går hen og bliver gravide, for de er i dag tvunget til at spørge deres forældre om lov.

Det må være sådan, at det centrale for ligestillingskampen er, at det er kvinden, der suverænt bestemmer over sin egen krop. Hun skal ikke spørge sin mand, hun skal ikke spørge sine forældre om lov til at kunne bestemme over sin egen graviditet. Det skal den enkelte kvinde afgøre med den største grad af frihed.

Kl. 16.45

Jeg vil så lige afslutningsvis anføre, at der er et par stykker i SF's folketingsgruppe, som tager forbehold over for lovforslaget.

Jeg glæder mig til den videre udvalgsbehandling af forslaget.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 138:

Forslag til folketingsbeslutning om velfærd for katte og forberedelse af lovgivning om katte.

Af Christian H. Hansen (DF) m.fl.
(Fremsat 8/4 2003).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Lene Espersen):

Beslutningsforslaget fra Dansk Folkeparti pålægger regeringen snarest muligt og inden den 1. marts næste år at fremsætte forslag til lovgivning om katte samt forberede de nødvendige administrative forskrifter med det formål at indføre, hvad forslagsstillerne kalder sammenhængende, overskuelige og tidssvarende regler for beskyttelse af kattens velfærd.

Foruden en generel fremhævelse af kattens velfærd og menneskets ansvar herfor mener forslagsstillerne, at denne lovgivning og de administrative forskrifter navnlig bør indeholde regler eller vejledning om i alt ni punkter.

De første seks punkter omhandler direkte kattens velfærd. Der foreslås i den forbindelse bl.a., at der fastsættes meget specifikke regler om behandling af katte, herunder om sundhed og pleje af kattehold, at der sikres, at der alene anvendes humane metoder ved indfangning og aflivning af herreløse katte, og at reglerne for optagning, efterlysning og fremlysning af bortkomne katte forbedres.

De sidste tre punkter vedrører spørgsmål om ansvar og pligter med hensyn til katte, og i den forbindelse nævnes kommunernes, landmændenes og andre privates, herunder boligselskabernes, ansvar og pligter.

Der er tale om et meget omfattende forslag til folketingsbeslutning, der indeholder mange interessante synspunkter, og det fremgår tydeligt, når man læser bemærkningerne til forslaget, at kattene står forslagsstillerne nær. Jeg er også overbevist om, at alle her i Folketinget kan slutte op om, at kattene selvfølgelig skal have det godt på linje med alle andre dyr, og det bør være vores fælles udgangspunkt, når vi i dag skal drøfte kattens velfærd.

Jeg vil gerne indlede med at takke forslagsstillerne for, at de har taget initiativ til, at vi i dag

får lejlighed til en drøftelse her i Folketinget om mulighederne for at forbedre kattens velfærd.

Jeg tager herefter fat på at kommentere forslaget indhold. Jeg vil dog straks gerne understrege, at kattene ikke står uden for lovens beskyttelse i dag. Dyreværnslovens almindelige bestemmelser om behandling af dyr finder selvfølgelig også anvendelse for katte. Det gælder f.eks. § 1 og § 2 om forsvarlig og omsorgsfuld behandling af dyr og § 13 om aflivning af dyr. Men jeg er enig med forslagsstillerne i, at denne regulering ikke i sig selv er tilstrækkelig til at sikre kattens velfærd i alle tilfælde.

Som det fremgår af regeringens handlingsplan for bedre dyrevelfærd, »Dyrs velfærd – vores ansvar«, fra april 2002, er regeringen opmærksom på, at der er et stort behov for at se nærmere på forholdene for især herreløse katte. Det fremgår endvidere af handlingsplanen, at regeringen også finder, at der er behov for at se på, om de gældende ordninger i relation til bortkomne familiedyr fungerer tilfredsstillende.

Som opfølgning på disse tilkendegivelser har jeg den 24. april sidste år anmodet Det Dyreetiske Råd om at foretage en gennemgang af spørgsmålene om katte, som er rejst i handlingsplanen, og om at komme med anbefalinger til forbedring af kattens velfærd. Ifølge Det Dyreetiske Råd vil rådets udtalelser omhandle katte generelt, herunder alle de i beslutningsforslaget nævnte punkter.

Rådets udtalelse forventes at foreligge i slutningen af oktober måned i år. Når udtalelsen fra Det Dyreetiske Råd foreligger, vil udtalelsen danne grundlag for Justitsministeriets overvejelser om udformning af nye regler om katte.

På den baggrund finder jeg det uhensigtsmæssigt på nuværende tidspunkt at tage nærmere stilling til de i beslutningsforslaget indeholdte elementer. Vi vil i stedet afvente resultatet af Det Dyreetiske Råds grundige overvejelser og de berørte myndigheders og organisationers bemærkninger hertil, så vi kan få et kvalificeret grundlag at basere nye regler om kattens velfærd på. Regeringen kan derfor ikke støtte de enkelte elementer i beslutningsforslaget, som de forekommer lige nu.

Hvis vi skal tage dem i rækkefølge, er forslagspunkter 1, 4 og 6 om behandling af katte, herunder sundhed og pleje af kattehold, reproduktionsbegrænsning samt vaccination. Disse punkter vil jeg gerne knytte nogle bemærkninger til.

Nogle af disse emner hører under fødevarerministeren, og jeg har derfor indhentet en udtalelse fra Fødevarerministeriet, hvori man fra Fødevarerministeriets side bemærker, at det med hensyn til vaccination ikke fremgår klart af beslutningsforslaget, om der skal være tale om lov-mæssige bestemmelser, eller om det er tanken ved hjælp af vejledninger el.lign. at informere katteejere om mulighederne for vaccination.

Det er i den forbindelse ifølge Fødevarerministeriet vigtigt at bemærke, at vaccinationsbehovet varierer fra kattehold til kattehold, og at der i visse former for kattehold, især hvor katten holdes inde eller på et isoleret område, ikke nødvendigvis er fagligt belæg for at kræve en vaccination. Endvidere vil det ifølge Fødevarerministeriet være vanskeligt at afgøre, hvilke sygdomme der skulle indgå i et eventuelt vaccinationskrav.

Det vil derfor efter Fødevarerministeriets opfattelse være fagligt vanskeligt at begrunde obligatoriske krav om vaccination i alle former for kattehold. Fødevarerministeriet foreslår i stedet yderligere information om emnet til katteejerne.

Spørgsmålet om kattens sundhed og pleje, herunder reproduktionsbegrænsningen, er som tidligere nævnt et af de mange emner, som Det Dyreetiske Råd vil komme nærmere ind på i sin udtalelse. Eventuelle særlige regler herom bør derfor afvente denne udtalelse.

Med hensyn til punkt 2 og 7 i beslutningsforslaget om indførelsen af mere humane metoder ved indfangning og aflivning af herreløse katte, herunder kommunernes ansvar og forpligtelser i den forbindelse, vil jeg gerne henlede opmærksomheden på de gældende regler på området.

Efter de nuværende regler i Justitsministeriets bekendtgørelse om indfangning og aflivning af herreløse katte må indfangning med henblik på aflivning normalt kun finde sted efter anmodning fra kommunen og må kun foretages af en praktiserende dyrlæge eller af personer, som denne har instrueret eller ført tilsyn med. Det er således i dag en kommunal opgave at tage stilling til, om man i den enkelte kommune finder, at herreløse katte udgør et problem i lokalsamfundet, og om der er behov for indfangning af herreløse katte med henblik på aflivning.

I bemærkningerne til beslutningsforslaget foreslås det endvidere, at de nuværende regler i mark- og vejfredsloven, for så vidt angår katte, ophæves. Spørgsmålet om ændringen af mark- og vejfredsloven hører under Fødevarerministeriets område, og jeg har også der indhentet en udtalelse fra Fødevarerministeriet.

Fødevareministeriet har oplyst, at der er planlagt en gennemgribende revision af mark- og vejfredsloven. Den kommer på lovprogrammet 2004-2005. I den forbindelse overvejer Fødevareministeriet at ophæve lovens regler om omstrejfende katte, hvilket vil imødekomme forslagsstillernes ønsker på dette punkt.

Endvidere er jagtloven omtalt i bemærkningerne til beslutningsforslaget. Denne lov hører under miljøministeren, der har bedt mig henlede Folketingets opmærksomhed på, at lov om jagt og vildtforvaltning ikke siden 1993 har omfattet jagt på katte. Spørgsmålet om skydning af katte vil Det Dyreetiske Råd imidlertid komme nærmere ind på i sin udtalelse, og eventuelle særlige regler herom bør derfor også afvente denne udtalelse.

For så vidt angår forslagsstillernes ønske i punkt 3 og 5 om bedre regler om optagning, efterlysning og fremlysning af bortkomne katte, herunder udarbejdelse af en ministeriel vejledning om frivillig øremærkning, vil jeg bemærke, at der allerede eksisterer en velfungerende, frivillig både øremærkning og registrering af katte. Spørgsmålet om øremærkning og registrering af katte vil Det Dyreetiske Råd imidlertid også komme nærmere ind på i sin udtalelse, og derfor vil vi afvente rådets udtalelse.

Af bemærkningerne til beslutningsforslagets punkt 8 fremgår, at det bør overvejes, om der bør indføres fradragsregler for udgifter til kattehold i landbrugsbedrifter.

Skatteområdet hører under skatteministeren, der har oplyst, at Højesteret den 15. april 2002 har afsagt en dom, hvor udgifter til kattehold på en landbrugsejendom blev anset for driftsmæssige med det resultat, at skatteyderne havde fradragsret for udgifterne til kattehold. Afgørelsen var begrundet i, at formålet med katteholdet var at bekæmpe rotter og mus i driftsbygningerne. Der er således ikke behov for en lovændring for at sikre fradragsret for brugskatte på landbrugsbedrifter.

I beslutningsforslagets sidste punkt, punkt 9, foreslås det præciseret, at boligforeninger kan betinge tilladelse til kattehold af krav om neutralisering, dvs. kastration eller sterilisation, mærkning og registrering. Det fremgår endvidere, at aftalerne kan nedfældes i lejekontrakter, husordner eller på anden måde, og at det vil være muligt at afkræve katteejeren et depositum til sikkerhed for overholdelse af forpligtelserne.

Boligområdet hører under økonomi- og erhvervsministerens område, og jeg har derfor

indhentet en udtalelse fra Økonomi- og Erhvervsministeriet, hvoraf det fremgår, at på det almene boligområde er det beboerne, der ved en afstemning på afdelingsmødet bestemmer, om det skal være tilladt at holde husdyr, herunder kat, i den pågældende afdeling. Eventuelle beslutninger om husdyr indgår i afdelingens husorden.

Kl. 16.55

Beboerne har på afdelingsmødet ligeledes mulighed for at fastsætte, om der skal være bestemte vilkår forbundet med tilladelse til at holde husdyr, herunder de ting, som forslagsstillerne nævner: neutralisering, mærkning og registrering. Boligafdelingerne har med andre ord allerede på nuværende tidspunkt mulighed for at stille krav til hold af katte.

For ejere af ejerlejligheder og andelshavere i private andelsboligforeninger gælder noget tilsvarende. Det er derfor også tvivlsomt, om der her er behov for nærmere lovgivning.

Lad mig til sidst understrege, hvad der for mig er det væsentlige i den her debat:

Som det klart og tydeligt fremgår af regeringens handlingsplan for bedre dyrevelfærd, er regeringen indstillet på at forbedre lovgivningen om katte på de områder, hvor der måtte være reelt behov for det. Jeg har derfor bedt Det Dyreetiske Råd om en udtalelse for at få afklaret, om der er behov for ændringer.

Det Dyreetiske Råds udtalelse vil omhandle katte generelt, herunder alle de i beslutningsforslaget nævnte punkter, og rådets udtalelse forventes at foreligge i slutningen af oktober måned i år.

Når udtalelsen foreligger, vil den blive sendt til høring hos relevante myndigheder og organisationer, og herefter vil udtalelserne og bemærkningerne danne grundlag for Justitsministeriets overvejelser om udformning af nye regler om katte. Derfor finder jeg heller ikke, at det er rigtigt, at vi på nuværende tidspunkt gør mere endeligt op med de elementer, der er indeholdt i beslutningsforslaget.

Jeg vil også godt understrege, at selv om regeringen ikke kan støtte beslutningsforslaget på det foreliggende grundlag, har jeg stor sympati for de intentioner, der ligger bag beslutningsforslaget. Jeg vil derfor også gerne slutte af med endnu en gang at takke forslagsstillerne for, at de med beslutningsforslaget har givet os mulighed for at drøfte kattens velfærd her i Folketinget i dag.

Karsten Nonbo (V):

Justitsministeren har sat Det Dyreetiske Råd i gang med at se på sagen, og de kommer med et svar i oktober måned på, om der er et reelt behov. Det vil vi afvente, og derfor kan vi ikke støtte beslutningsforslaget på nuværende tidspunkt. Det er ikke på grund af manglende vilje.

Vi har jo dyreværnsloven, som vi heldigvis har skærpet i forhold til de værste dyremishandlinger. Problemet er nok ikke, om straffen er hård nok, det er nok nærmere sagens opklaring, der er det problematiske i disse sager. Der har været nogle grusomme dyremishandlinger.

Vi har i dag en frivillig registrering af katte, som bruges, og den bruges af mange katteelskere. Bliver det ikke for bureaukratisk i forhold til f.eks. gårdkatte? Vi har frivillig vaccination, og så er spørgsmålet: Er det virkelig nødvendigt, at det skal være obligatorisk? Vi har desværre også aflivning ved skydning. Vi skal ind og vurdere, hvordan det ser ud med indfangning.

Der er spørgsmål nok, som Det Dyreetiske Råd skal svare på. Når de så har svaret, vil vi veje disse og se, hvad der reelt er brug for af lovgivning. Derfor vil vi ikke på nuværende tidspunkt sætte os under et tidspres, som måske bliver en kamp imod frem for en kamp for kattens velfærd.

Morten Bødskov (S):

Da vores partis ordfører, hr. Frode Sørensen, desværre ikke kan være til stede, har jeg fået muligheden for at fremføre følgende på hans vegne:

Det er forslagsstillernes synspunkt, at den danske dyrebeskyttelseslovgivning trænger til at blive suppleret med en separat lov for katte, der kan forbedre vilkårene specielt for denne kategori af dyr. Forslagsstillerne henviser til, at adskillige dyreværnsorganisationer med særlig interesse for katte har ønsket at få en egentlig kattelov på linje med f.eks. den gældende lov om hunde.

Socialdemokratiet vil ikke udelukke, at det på et tidspunkt kan blive aktuelt, men i talende stund tvivler vi på, at der er grund til at indføre en speciel kattelov.

Som justitsministeren tidligere gjorde opmærksom på, arbejder Det Dyreetiske Råd for tiden med en såkaldt udtalelse, ligesom man kan forvente en lignende om kvæg. Når rådet har udtalt sig, vil der være lejlighed til at gå dybere ind i sagens kerne end i dag.

Det er Socialdemokratiets generelle opfattelse, at de eksisterende dyrebeskyttelseslove skal være så brede, at de omfatter så mange dyreracer som muligt og så mange fælles vilkår som muligt. Der er grund til at fastholde princippet om én samlet dyrebeskyttelseslov, der udstikker regler for såvel katte som heste, elefanter, undulater og græshopper. Hertil kommer en række særlige regler, som vi har gennemført, vedrørende dyretransporter.

Kl. 17.00

Den gældende hundelov skal også lige have en kort kommentar med på vejen. I modsætning til katte er hunde jo potentielt farlige dyr, når man betragter nogle menneskers omgang med hunde, kombineret med en række hunderacers medfødte farlighed. Vi har hvert år alt for mange eksempler på mennesker, der er kommet til skade ved frivillig eller især ufrivillig omgang med hunde, mens der vist ikke kan findes eksempler på, at katte har udsat mennesker for livsfare.

Socialdemokratiet kan derfor ikke medvirke til at gennemføre forslaget. Vi vil naturligvis tage det forbehold, at en senere debat om Det Dyreetiske Råds udtalelse om katte kan pege i en anden retning. Men indtil videre kan vi ikke støtte forslaget.

Helge Adam Møller (KF):

Da den konservative folketingsgruppes kattepolitiske ordfører, fru Else Theill Sørensen, er forhindret i at være til stede, skal jeg på folketingsgruppens vegne sige, at vi ikke kan stemme for forslaget.

Vi deler selvfølgelig forslagsstillernes opfattelse af, at alle dyr – dermed selvfølgelig også katte – skal behandles ordentligt, men vi mener for det første, at også katte i dag er godt beskyttet i kraft af bl.a. dyreværnsloven, og for det andet har regeringen, som ministeren også nævnte, jo bedt Det Dyreetiske Råd om at gennemgå de spørgsmål om katte, som er nævnt i regeringens handlingsplan for bedre dyrevelfærd. Ministeren har bedt Det Dyreetiske Råd om at komme med eventuelle anbefalinger til forbedringer af kattes velfærd.

Det initiativ er vi godt tilfredse med, og vi mener ikke, at forslagsstillerne i bemærkningerne til deres beslutningsforslag er kommet med tungtvejende eller væsentlige argumenter for, at Folketinget ikke kan vente det antal måneder, der går, indtil Det Dyreetiske Råd kommer med sine anbefalinger. Når de så kommer vedrøren-

de katte og en forbedret behandling og beskyttelse af katte, vil vi gerne se nærmere på behovet for eventuel lovgivning på området vedrørende kattes velfærd.

Anne Baastrup (SF):

Da vores kattepolitiske ordfører ikke kan være til stede, skal jeg på SF's vegne fremføre følgende:

SF ser frem til, at forslaget intentioner følges op af lovgivningen. Katte er stort set retsløse i dag. Især støtter vi, at katte øremærkes, men vi vil foreslå, at det sker et centralt sted. Dyrenes Beskyttelse henviser til Dansk Hunderegister, så det eventuelt udvides til også at omfatte katte, men andre kan vel også gøre det. For vores skyld kan man også gerne udlicitere det. Men det skal være ét centralt register, ellers bliver det alt for bøvellet.

Kan man først finde ud af, hvor katte hører til, kan man også gøre det. Der er først og fremmest de problemer, der har med efterladte katte at gøre. Er de uden øremærke, skal myndighederne tage sig af dem og enten finde et hjem til dem eller lade dem aflive. Også hvor de er til gene for andre, har man mulighed for at gøre noget uden at gå til yderligheder som at skyde kattene.

Det er også fint at indskærpe vilkårene, som katte skal holdes under. De findes i dyreværnsloven, men det vil være glimrende at få dem præciseret for katte, som trods alt er et af de mest udbredte husdyr og dertil helt uundværlige nyttedyr i landbrug. Katte kan også andre steder gøre god gavn mod rotter og mus, som heldigvis ikke bliver resistente over for katte.

Men helt som en hundelov kan man vel ikke lave en kattelov, dertil er katte for selvstændige dyr. De kan klare sig selv på en anden måde end hunde. Selv meget velplejede katte har deres eget liv. Man kan da heller ikke tvangsneutralisere huskatte. Kontrol med deres formering kan man anbefale, men det er klart for meget, hvis man vil lovfæste denne kontrol.

Elisabeth Arnold (RV):

Dansk Folkeparti skal ikke have utak for at have fremsat det her forslag, som ønsker at indføre ordentlige forhold for katte i Danmark. Det er vigtigt at have fokus på området, og Det Radikale Venstre er ikke uenig i, at der skal være ordentlige forhold for alle vores kæle- og husdyr.

Men vi mener dog trods alt, at der er lovgivning i Danmark, som beskytter dyrene mod mis-

handling, og at der kan skrives ind over for holdere af de pågældende dyr, så de kan få en straf, hvis de mishandler dyrene eller på anden måde vanrøgter dem.

I Det Radikale Venstre er vi af den opfattelse, at langt de fleste katteholdere, og jeg siger udtrykkelig katteholdere, for efter min mening kan man ikke være katteejer, er ansvarlige og kærlige over for deres katte. Katte er deres egne, som også flere har sagt, og som katteholder gennem mere end 20 år ved jeg, at katte, som bliver utilfredse med deres hjem, går deres vej. Det er meget konsekvente dyr.

Der kan være en vis ræson i at gennemføre et lovregulativ om katte, da man f.eks. allerede har en meget detaljeret lovgivning for hunde.

Kl. 17.05

Omvendt er Det Radikale Venstre absolut ikke tilhænger af rigide love med megen detaljerighed og med tvivlsom effekt. Vi er ikke helt overbeviste om, at det meget detaljerede beslutningsforslag er den rigtige fremgangsmåde til at beskytte kattens velfærd. Vi vil derfor gerne afvente for det første udvalgsarbejdet og for det andet det høringssvar, som er forudskikket til efteråret, før vi lægger os fast på en endelig stillingtagen.

Men jeg synes, at Dansk Folkeparti skal have ros for at have gjort sig meget store anstrengelser og megen stor umage for at tage alle aspekter af kattens liv og velfærd med i dette forslag.

Line Barfod (EL):

Da vores ordfører på katteområdet, hr. Keld Albrechtsen, ikke kan være til stede, skal jeg fremføre følgende:

Enhedslisten vil gerne være med til at øge kattens rettigheder. Der er sikkert mange kattevenner, der mener, at katten ikke bør behandles mere lemefædigt end hunden, selv om katten jo, som vi alle ved, er sin egen. Enhedslisten finder det dog også på sin plads at minde om, at vi heller ikke bør overregulere samfundet og nødvendigvis lave love for alt, der endnu ikke er lovfæstet.

I forhold til Dansk Folkepartis otte pinde i bemærkningerne om, på hvilke punkter man ønsker at forbedre dyrevelfærd i Danmark, synes Enhedslisten, at det falder markant i øjnene, at det ud over forsøgsdyr kun er de dyr, vi holder for sjov, der skal have det bedre, når man ved, hvor elendigt produktionsdyrene generelt har det, for at andre kan tjene penge på det. Dansk Folkeparti ville ikke engang støtte, at al-

deren, hvor smågrisene tages fra soen, skulle sættes op, som det for nylig blev foreslået af hr. Kristen Touborg, selv om 70 pct. af den antibiotika, der bruges på grise, anvendes til at behandle den diarré, grisene notorisk får, når de fravænes så tidligt.

Men Enhedslisten støtter, at katten får bedre rettigheder i forhold til mark- og vejfredningsloven, så de sidestilles med hunde. Også jagtloven er det godt at få ændret i kattens favør. Der er jo desværre nogle jægere, der anser katte for at være konkurrenter, og mange gode katte har måttet lade livet på den bekostning.

Til gengæld synes Enhedslisten, at det er svært at lave nogle generelle regler for sterilisation og kastration af katte. Vi kan forstå, at Dansk Folkeparti vil indføre frivillig øremærkning af katte, men den ordening findes jo allerede i dag.

Enhedslisten er bekymret for punktet »myndigheders, herunder kommuners, ansvar og pligter«. Kommunernes pligt til at indfange og vel så aflive katte, hvis naboer har klaget – det er på katteholderens bekostning, dog efter skriftlig orientering – lyder ikke tiltalende. Naturligvis er det uetisk at efterlade katte i naturen, men hvad skal det nytte at forbyde det ved lov, som Dansk Folkeparti foreslår? Det er overordentlig svært at afsløre, hvem der efterlader kattene, men alle ved, at det er forkert.

Enhedslisten bryder sig heller ikke om ved lov at skulle begrænse den lovlige størrelse for kattehold, hvis man ikke er en registreret virksomhed. Det mener vi må være op til de enkelte personer.

Derfor kan Enhedslisten ikke umiddelbart stemme for forslaget, selv om der er elementer i det, som vi støtter.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):
Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Christian H. Hansen.

Christian H. Hansen (DF):
Som vi kunne høre i starten, var ministeren jo inde på, at mange af de ting, der er ridset op i vores beslutningsforslag, er ting, som er spredt ud over for megen lovgivning. Det er også en af argumentationerne for, at vi kommer med forslaget, nemlig at få samlet det hele i én lovgivning.

Jeg må også sige til ministeren, at der i beslutningsforslagets start jo står, at det her beslutningsforslag skal danne baggrund for, at rege-

ringen kommer med et udkast, og så har vi ridset nogle punkter op. Det er jo ikke sådan, at man fuldt ud skal gå ind og tage de punkter, der ligger i vores beslutningsforslag, og sige, at sådan skal det så være.

Det er også rigtigt, kan jeg forstå, at Det Dyreetiske Råd er ved at kigge på området og kommer med en rapport, og jeg kunne forstå, at det var i oktober måned, den ville komme. Vi er da i Dansk Folkeparti villige til at se på, hvad resultatet bliver der, men jeg må sige, at med tre dyreværnsorganisationer, der jo er beskrevet sidst i beslutningsforslaget, og som faktisk tilkendegiver positive bemærkninger til beslutningsforslaget, så kommer det nok ikke til at ligge så langt væk fra det, som er beskrevet i det her beslutningsforslag. Men det kunne jo være, at vi havde glemte nogle ting, som Det Dyreetiske Råd har med, eller omvendt, at vi har nogle ting med, som Det Dyreetiske Råd har glemte.

Kl. 17.10

Må jeg sige til ministeren, at vi ser frem til, at vi får et fornuftigt udvalgsarbejde. Jeg kan også forstå, at man, i hvert fald da vi kom lidt længe ned i ordførerrækken i dag, begyndte at tage forslaget lidt mere alvorligt. Det startede med, at det hele var sådan lidt morsomt. Det tager jeg nu ganske roligt, også ud fra det, som fru Elisabeth Arnold sagde, nemlig at katten jo er sin egen, og jeg må sige, at det er jeg også, så sjove bemærkninger kan jeg altid overhøre fuldstændig.

Jeg kan forstå på Venstre, og det har man jo også udtalt til Jyllands-Posten i søndags, at Folketinget har vigtigere ting at beskæftige sig med. Så synes jeg egentligt bare, at den skal ligge dér. Det fortæller lidt om holdningen.

Socialdemokratiet, De Konservative, SF, Det Radikale Venstre og Enhedslisten var overvejende positive, men havde dog nogle bemærkninger til forslaget. Dem siger jeg tak for. Jeg ser frem til, at vi får en god udvalgsbehandling om det her forslag, og så må vi se, hvad det ender med. Jeg kunne forestille mig, at det ender med, at vi, selv om der er nogle, der har bemærkninger, faktisk bliver enige om, at det her er ganske godt. Det er også det, som tre dyreværnsorganisationer lægger vægt på, og dem synes jeg måske vi skulle tage og lytte lidt til i sådan nogle sager.

Tak for debatten.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 140:

Forslag til folketingsbeslutning om indførelse af krav til dørmandsvirksomhed.

Af Anne Baastrup (SF) m.fl.
(Fremsat 8/4 2003).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Lene Espersen):

I beslutningsforslaget fra SF lægges der op til en ændring af lov om vagtvirksomhed, således at også dørmænd omfattes af loven. Efter beslutningsforslaget skal der bl.a. indføres krav om godkendelse, brug af legitimationskort samt uddannelse af dørmænd.

Beslutningsforslaget har baggrund i en beretning vedrørende dørmandsvirksomhed, som er afgivet af en arbejdsgruppe nedsat af politiets personaleorganisationer.

I beretningen foreslås det, at en mere ensartet godkendelsespraksis samt behovet for uddannelse bør overvejes. En enkelt politikreds bemærker, at dørmænd eventuelt kan reguleres i det regelsæt, som gælder for vagtvirksomhed.

Lad mig allerede nu slå fast, at jeg har stor sympati for de tanker, der ligger bag beslutningsforslaget, og jeg er enig i, at beretningen giver anledning til at overveje, om de eksisterende regler for dørmandsvirksomhed er tilstrækkelige og tidssvarende. Jeg er således helt enig i, at det har stor betydning, at dørmændene er i stand til at løfte opgaven. Kompetente og pålidelige dørmænd er jo med til at sikre, at navnlig de unge kan færdes trygt og sikkert i restaurationsmiljøet.

Derimod er jeg ikke enig i, at reglerne om dørmænd hører hjemme i lov om vagtvirksom-

hed. Efter vagtvirksomhedsloven skal personalet i en vagtvirksomhed altid godkendes af politiet før ansættelse i vagtvirksomheden. Herudover kræves bl.a., at vagtpersonalet gennemgår en særlig uddannelse og bærer legitimationskort, som er udstedt af Rigspolitichefen.

De forholdsvis strenge krav i vagtvirksomhedsloven skyldes bl.a., at vagters opgaver ofte minder om eller kan forveksles med de opgaver, som udføres af politiet. Det er derfor af særlig vigtighed på dette område, at man gennem krav til autorisation, uddannelse og godkendelse har indseende og kontrol med vagtselskabernes virksomhed.

Reglerne om dørmandsvirksomhed findes i dag i restaurationsloven, som henhører under Økonomi- og Erhvervsministeriet. Restaurationsloven skal sikre, at restaurationsområdet drives under iagttagelse af samfundsmæssige, ædruelighedsmæssige og ordensmæssige hensyn. Restaurationsloven omfatter foruden de almindelige regler om næringsbreve også regler om bl.a. alkoholbevillinger, bestyrere, godkendelse af øvrige ansatte samt regler om politiets adgang til at meddele personer forbud mod at indfinde sig i restaurationer.

Efter restaurationslovens § 15, stk. 3, kan bevillingsmyndigheden stille krav om, at ansatte i virksomheder med alkoholbevilling skal være godkendt af politiet. Bestemmelsen blev indført i 1993 efter ønske fra politiet for at imødegå kriminalitet i bestemte restaurationsmiljøer.

Af forarbejdet til restaurationsloven fremgår, at man har lagt vægt på, at ordningen ikke skulle være mere omfattende eller bureaukratisk end nødvendigt. Af arbejdsgruppens beretning fremgår det, at 37 ud af 50 politikredse kræver en generel godkendelse af dørmænd.

Kl. 17.15

Det er regeringens opfattelse, at hensynet til en samlet og konsistent regulering af restaurationsområdet fører til, at regulering af dørmandsvirksomhed også fremover bør foregå i restaurationsloven. Det er vigtigt med en fleksibel ordning, hvor man kan afstemme kravene efter de lokale forhold.

Samtidig er det min opfattelse, at dørmandsvirksomhed ikke kan sidestilles med vagtvirksomhed. Dørmandsvirksomhed finder alene sted inden for restaurationsområdet og er derfor i sit virke ikke så vidtrækkende som vagtvirksomhed. Hertil kommer, at dørmandsvirksomhed ofte udøves som en bibeskæftigelse i små eller mellemstore restaurationer, som ikke tæller